

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Mundi Senectus Solitarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

MUNDI
SENECTUS
SOLITARIII.

SALATHIEL
JECHONIÆ FILIUS.
ISAGOGE.

Pando tibi quintum Attium, Viator subī,
 De Christi Proavis,
 Nullum subinde Reum visurus, quia nullum Regem:
 Nullum occisum, quia nullum homicidam.
 Mundi senectus ad infantiam redit.
 De impiorum ossibus nati sunt Sancti:
 Cadmæi prodigii teste Ezechiele.
 Usus fuit Solymorum incendium:
 Nam despumante superbiâ,
 Ex illâ ustrinâ liquitur aureum Sæculum.
 Pro lumine Salathielem offendes.
 Quam latentem scintillam patrius fovebat cinis;
 Ut novo Sæculo auspiciū faceret.
 Fortis, magnanimus, in servitute sibi imperavit.
 Hoc ipso felix,
 Nam adversa Adversis adversa non sunt, sed Aversis.
 Vis scire quid pro Populo fecerit? flevit.
 Quid enim posset aliud Princeps mancipium?
 Sed ejus lacrymæ Chaldæorum miserunt imperium.
 Tria quæ cernis prostrata monstra,
 Tres sunt Tyanni, quos flendo confecit.
 Cernuus hic, & Semifer.
 Nabucodonosor fuit: quondam Magnus, nunc brevis.
 Qui Judææ & Ægypti ruinis amplificatâ Babylone,
 Sua gesta miratus, hominem se negavit; nec fuit.
 Nam verâ lycanthropiâ Feris permistus,
 Ulysseæ fabulæ famam arrogavit.
 Quæ enim Circe, nisi superbia?
 Sic ferus Homo, vel humana Fera, septennium transigens,
 Formam cum mente recepit.
 Et qui bellua fuit cum se Deum credidit,
 Jam belluam se credens, homo fuit.
 Qui adjacet Evilmerodachus est.
 Initio Imperii major visus.

Ut matutini Solis augetur species,
 Illudente oculis Nebula.
Hic Salatiem vinculis eductum Regiæ præfecit,
 Fastuosa nimirum pietate;
 Quod famulinum fastidiret, nisi Regale.
 Sed blanda utcumque initia atrocibus actis corrumpit,
 Malefidus, maledicus, maledictus.
Ut à Nabucodonosore fatum credas, jam verso in Feram,
 Hunc igitur Leviti telo confossum,
 Tertius sequitur Balthassar.
 Partibus similis, quia degener,
 Quem Daniel odoratus, Leenam vocavit:
 Nec masculum quippe, nec mitem:
Inter foeminas virum, foeminam inter viros.
 Hic impietati ludibria miscens,
Sacris Templi calicibus, Belo Dæmoni propinavit:
 Talem apud convivam brevi cœnatus.
 Nimirum ebrius erat antequam biberet.
Heu quam de proximo jungatur merum & mœror!
 Aperta manus, operto vultu, ferale decretum scripsit?
Adeo malis Principibus nemo propalam vera denunciat,
 Tribus notis exaratur:
 Ut trium litetarum non dubites virum.
 O benevolens Providentia!
Media ex Perside vocati vindices, Darius & Cytus,
 Gynde amneligonibus mulctato,
 Et infractis comibus humiliore;
 Ebriam Babylonem incendunt,
 Unius noctis fato perit antiquissima urbem;
 Hierosolymæ semper æmula, tandem similis:
 Quam Sol cædeus nimiam vidit, oriens nullam?
 Quæis unde irruerit victor Cyrus?
 Per Euphratis alveum:
 Hebræorum fortasse lacrymis auctum.
Verè ut dicas, Hebræos Chaldæorum flammis,
 Chaldæos Hebræorum aquis arsisse.
 Ita septuagenaria captivitate soluta,
 Ut lætus ad Proavos iret nuncius.
 Mori festinavit Salatiel.
 Plaudite Viator, ac perge.

ZOROBABEL
SALATHIELIS FILIUS
MYSTOLOGIA.

Cæcæ Babylonis infelix hospes,
Sinovum cordis Templum Deo destinās,
Zorobabelem sequere.
Cujusetiam nomen triumphatam Babelem,
Ut caudam, raptat.
Hunc Templo excitando Cyrus excitat,
Meritò Cyrus, hoc est Sol.
Quid enim Numen nisi lumen?
Quo amato mens Babylone cæcutit?
Hic Judææ Prorex (nam Regnum amiserant)
Annosæ captivitatis analecta in Patriam ducit.
Et è tanto numero vix quinquaginta chiliades sequuntæ.
Sic solet; multos servitus destinet, plures servitatem.
Tu è paucis esto.
Hic Iosolymam ingressus, Urbem in Urbe non invenit.
Ne Templi fundamenta quidem reperra.
Heu, quàm non perfunctoriè pereunt,
Quos Deus exaugurat:
Scalpende flammâ etiam infossos.
Septimo mense lætitiæ sacro,
Operans Jesus Pontifex, aram accendit, & animat,
Quis enim sine JESU argentem resovet spiritum,
Nusquam lætior ignis emicuit.
Idem elementum facem Templo attulit funebrem & na-
talem.
Itaque Numinis ira,
Ut nobilem illam flammam vidit, extinxit suam.
Zacharia & Aggæo Consulibus,
Ezechiele Architecto,
Ipso novilunii cardine, Templum fundat.
Dum nocturna Cœli lampas, tenuior quo proprior Soli,
Paria decrementis incrementa redõrditur.
Nam primum crescendi auspiciem, corâ Numine imminui.
Hæc inter solempnia,

H

Paci-

Pari pietate, affectu dispari,
 Ovare juvenes, lugere senes:
 Illi novæ molis spectaculo, hi antiquæ memoriâ.
 Dubites, natale in funere, an funus in natali celebretur.
 Eximio documento;
 Ut culpam desleas, etiam reparatam.
 Sed hem, prisco anathemate tacti Samaritani,
 Hebræorum Templum commune volunt, aut nullum.
 Zorobabel nec ullum vult, nec commune,
 O qui pietatis arcem molitis!
 Talem fuge societatem,
 Ubi nequitia in commune, odia privatim:
 Quæ omnium deterrima, quia intestina,
 Ardere nesciunt, nisi totam pietatem restinxerint,
 Ergo mali Fratres, ut Cyri munificentia obstruant,
 Megistanas & Satrapas commovent.
 O noxia pietati politica consilia!
 Quid refert pium esse Regem, si Impius Satrapa?
 Injustum Regem mavelim, quam consulem;
 Nam nocere ille potest, hic docet.
 At Zorobabeli instantia non deest.
 Regio ærario præcluso, suum pandit,
 Talem Celerem optasset Romulus,
 Felix qui à suis opibus opem quarit.
 Age quod potes, quod agis poteris.
 Adjuvat facientem Deus,
 Pejore decreto sæviit Cambyzes post; Cyrum.
 Nam ille crescere Templum vetat, hic stare.
 Suo in sulco tumulatum Templum, ad fossam rediit.
 O nubila, & obsita Dei consilia! Quid hoc est?
 Ruere Templum ut surgat, surgere ut ruat?
 Nescio ruinam optet, an Templum.
 Ah, vide quanto in quæstu sit pœnitere.
 Iteratos lapsus permittit, ut credo attritus, solidior surgat.
 Nimirum, diu in exordio laborat virtus:
 Sæpe ad fundamenta redeundum.
 Cambyfi Hystaspes successit Darius.
 Qui facunda Zorobabelis legatione commotus,
 Tonantis Regiam reponi jubet.
 Vis altum proficere? ora.

Dura molliunt calentes preces.

Exurgit jam Templum, luculentius quo lentius,

E parietinis vivunt parietes; ut è cadavere corpus.

Numquam graviore lapides sensit Tartarus!

Nam pondere expenso, insidentem agnovit Deum.

Sic ævum risura molitio, quadriennio coronatur.

Satage ô piget,

Dum calet divinus favor, opus matura,

Brevius mora æterna tollit.

Functi demum labore, festivos eunt in plausus;

Et nova vox Alleluja circumsonat.

Nimirum voluptatum summa est, Deum recepisse,

Qui sui hospitis hospes, domum implet ac Fabrum.

Templo absoluto,

Diu vixit, nihil egit Zorobabel.

Minora agere noluit, majora non potuit.

Nam satis egit, qui Deum recepit.

ABIUD

ZOROBABELIS FILIUS.

GENETHLIACON.

Nasce te fortunatissime Abiud.

Omnes tecum opportunitates nascuntur.

Primus extra Babylonem nasceris;

Ut Messia nobilitatem restituas,

Nato Templo nasceris; prima votorum materia.

O quam locatur Numini Domus.

Pius Genitor lapides dicavit, Liberos recipit;

Verus Deucalion ex lapidibus Prolem.

Nascere Herolim sanguis; tecum Patria nascetur.

Jacuit ad hunc usque diem Hierosolyma:

Et Dei hospites hospitio carere.

Redditi erant Patria civis, non civibus Patria.

Qui post exillum exules, domicilium habebant, non domum.

Nasceret felix civis; nascitur tecum Neemias,

Qui auspice Artaxerxe, verè Longimano, quia munifico,

Novam Hierosolymam dabit.

Fremunt Samaritæ, nascentibus muris mortem minati.

H a

Iust-

Instabitis nihilominus audaces Fabri,
 Trullâ & gladio utrinque districto,
 Ut sacram operam altera peragat manus, altera protegat,
 Cadent invidi surgente muro;
 Suo sanguine Cæmentum maceraturi.
 Ut miraculo sit, Civitas pacis bello nata,
 Nascere felicissimè puer.
 Videbis prodigium annuâ memoriâ celebrandum,
 Cum lustrante Urbem Neemia,
 Et abditam sanctuarii flammam indicante,
 Aqua pro igni reperta:
 Quâ resperfi atæ lapides sponte flagrarunt.
 Gemino itaque miraculo,
 Ignis Filia lympha inimicum Patrem genuit,
 In bellicæ præsagium gloria.
 Ex adversario clarescentis.
 Nascere Musarum voluptas, quæ tecum renascuntur,
 Nam divinus scribâ Esdra, oblitteratas restituet literas,
 Prodi ergo in lucem fortunatissime Abiud,
 De tuâ famâ securus.
 Felix qui sæculo nascitur scriptoribus facto.

ESDRA

EX LEVI.

ADMIRANDA.

Audi & mirare, Viator.
 Hic est ille Cœlestis Chitogogus Esdra,
 Legum peritus, & lator.
 Qui de suo Marte Astræam tertis redonavit,
 Nam de mentis thesauro,
 Adamantinæ memoriæ commissum Pentateuchum de-
 promens,
 Jus divinum repôsuit.
 Perierant Mosis commentaria, pereunte Urbe,
 Immò perierat Moses apud immemores,
 Quin suæ originis oblitus Orbis.
 Aut semper sibi natus videbatur, aut numquam.
 Tanto itaque reparatore Heroum gesta revixere.
 Et ipse revixit Mundus, dum suos legit natales.

Hic

Hic etiam sepultam scribendi artem restituit,
 Perierant humanæ artes cum scriptoriâ,
 Nam devinctis Babylohe manibus,
 Nulli legebantur characteres, nisi servis injusti,
 Itaque sapientiâ gravidum pectus,
 Nil parere poterat vitale,
 Cum ingeniis obstetricare desierant paginae,
 Ferebantur ad aures levissimæ auræ,
 Et verba per auras moritura,
 Hic veloci dexterâ fugientia verba moratus,
 Acuro calamo in tabella defixit,
 Liquidum ævum duratura.
 Certavit cum loquentis linguâ scribentis manus
 Novoque miraculo,
 Audiit oculus quod præperes digiti loquebantur.
 Quale portentum? in fertili pagellatum æquore,
 Musarum agello,
 Nigerrimum notarum semen committi,
 Quod aratum calamo, sapia rigatum,
 Legendam doctrinarum messem festinet,
 Majore ostento, (xii.)
 Inscrutabilia scordis secreta fidâ in pagina præproperè pin-
 Quæ ad amicos mitterentur longo tractu sepositos,
 Ut libri cortice involutus animus
 Flumina Oceanumque trajiceret.
 Heu ramen plerisque lamentabilem artem.
 Quibus calamitas calamus, & atramentum venenum.
 Sed dira provocantibus imputentur,

ELIACIM

ABIUDI FILIUS.

AZOR ELIACIMI FILIUS.

DIALOGISMVS.

Quis hic? *Aliquis.* Quis aliquis? *Nemo.*
 Nemone si aliquis? *Aliquis, & Nemo.*
 Solve hospes hos logos,
Audiui Viator, & tace.

H 3

Hæc

Hæc miracula patrat *Humilitas*; vera *Thaumantis*,
Sapientum magistra, nil scire docens.

Hæc suis elementaris in arcanum se vocatis,
Ubi nec tuba fremit, ne turba,
Illud Pythagoreum insuluratur,
Silens, & sileti;

*Infra se omnia ponere: se infra omnia:
Denique se intra nihilum totos claudere.*

Ita nemini notos nisi sibi,
Suo nihilo ut philosophali palliolo involvit;
Ac Sophos demum proclamat, cum nihil sciverint, nisi nihil,
Hæc *Messia* destinata educatrix,
Ipsam nihilatura, quia omnia fudit è nihilo,
Pædagogia experimentum in Proavis facit,
Quos latebescere jubet.

Ut ignotus ex ignotis nascatur *Deus*,
Proinde reliqua *Messia* *Gentilitas*, ad *Josephum* usq; *Silent*,
Nam pristino splendori donata *Urbe*, splendore ipsi suam
fugere;

Et populari Principatu ad Pontifices misso,
Vocatione obtentâ, ad virtutem diverterunt.
Ut propinquum divini Solis ortum non dubites
Cum magna sydera condi incipiunt,
Primi Eliacim & Azor in hac *Tacitorum Academia* cõscripsi,
Numinis more secum habitaverunt.
Immo ne sagacissimæ naris *Fama* quiescentes adoraretur;
Vestigia virtutum confundentes
De suis gestis nihil constare voluere, nisi nihil.
Ac ne aliquid vixisse viderentur, tempus arctarunt in nihilum.

Superebat solum nomẽ, magnus virtutum index, & vindicta
Nam *Eliacim*, redivivi *Numinis* triumphum,
Azor, *Numinis* auxiliarem sonat.
Sed hoc ipsam *Humilitatis* artificium fuit;
Quæ tot laudes ut minueret, in *Augustum* cõggit;
Totam panegyrim uno vocabulo adstringens;
Quasi nil fuerint, nisi nomen, hoc est nihil.
Adde quod suum ipsi nomen peremerunt.
Nulli enim stemmati insertum, oblituit in nihilum;
Donec ab *Arcanorum Præfeto* *Matthæo*,

De Cœli Archivis transcriptum, cum redivo Messia re-
vixit.

Itaque ut *nemo* viderentur Eliacim & Azor,
Anomalos se nuncuparunt silentio.

Perhibe hoc dogma Viator. *Ama nesciri.*

Fulminat invidia quos tonat Fama. Ah nimis multa.

Pulverem sparge, atque abi. Tegi isti volunt, non legi.

SADOCH

AZORIS FILIUS.

ECHO.

O verbosæ Famae Laconica Mima, Echo :

Quæ in hac speluncâ, inter Sadoci pulveres, ex animis vivis;

Nosti ne tani VIII coætaneum Alexandrum? *Andrum.*

Argutè in fastuosum græcissas;

Debuerat, nomine teste, hominem se noscere, non Deum.

Orbem tamen implevit Alexandri nomen. *Omen.*

Nimirum uterque Alexander Asiae ominosus.

Sed alter Græciam in Asiam, alter Asiam in Græciâ rapuit.

At unde illi Propago? *Pago.* Pellâ videlicet oppidulo,

Unde mirer angustum fuisse orbem, tam anguste nato.

Strenuum tamen Genitorem jactat Philippum. *Lippum.*

Verbo dicis. In Patris oculo legi poterant Filii mores,

Quid enim gigneret ex oculatus, nisi Cupidines?

Cæca illum sanè furiabat ebrietas. *Ætas.*

Crudam inquis juventam, cui violentia & vinolentia,

Qualis igitur Græciæ vox fuit,

Cum primum Classicum inflavit Macedo? *Cedo.*

Mirum ni furenti Filio cederet Patria.

Jam qualis contra Syriam adventus? *Ventus.*

Sanè ventus: nam celeritatem comitante ruinâ,

Vi & raptim dominatur. *Minatur.*

Sic est. Victoriarum hëlluo, bella ferens ex bellis,

Dum captis dominatur, minatur capiendis.

Nam vix Tyrum potitus, ferro destinat Hebræos. *Reos.*

Reos, nam com meatu ei denegaverant, qui poterat capere,

Quid agerent ergo Sabbatarii,

Adverso Numine militarent? *Litarent.*

Id actum. In vota & expiationes itum.
 Sed age: quidnam litando fragrantius thus? *Iustus.*
 Sadoci nimirum lacrymæ: nam Sadoc iustum sonat.
 Hic ergo solivagus lacrymis pro thure substituitis,
 Iratum demulsit Numen plorando. *Orando.*
 Benè. Nam disertus Orator est, deserti fletus,
 Sed interim portas attigerat Magnus. *Agnus.*
 O Prodigia! Jaddi Pontificis occurfu,
 Alexander agnus fit ex leone.
 Nam fulgurante JE OVÆ nomine hebetatus
 Substitit ad eximiam frontis notam. *Notam.*
 Pridem notam. Nam quiescenti monstrata, victoriam
 sponderat.
 Itaque terram petens Vatem adoravit Judæum. *Deum.*
 Immò. Nam certum Numen in Vate vidit.
 Quid ergo pretii tulit Deum nactus patronum? *Thronum.*
 Meruit inquis, Imperium Persicum Græca pietas.
 Sed dum Orbem optat, Orbem amittit,
 Et ille Magnus sepulcrum subiit exsile. *Sile.*

ACHIM
SADOCI FILIUS.
VICES.

Tu quoque modestissime Achim,
 Taciturnæ humilitatis proposito latens,
 Ingenti hac virtute virtutes omnes operuisti;
 Ut nemo vixisse te sentierit,
 Hanc tamen unam, quâ cæteras tegis, numquam tegeti
 Cum hoc ipsum apparet, quod non appares,
 Nec latuit tuum ceterè sæculum:
 Quo fortuna, dulcibus acida intermiscens,
 Alternis risit, ac flevit;
 Ut nec gaudia continere posses, nec lacrymas,
 Anſe visti hoc primum, quod annuente Alexandro,
 t pontifex Manasse, Samaritanū Antitemplum dicebat;
 Potuit discordiæ Templum vocari,
 Ubi vota votis, & victima victimis adversa.

Stonk

Sionis cultum geminando minuerunt,
Ibi cruentus ille pecudum & civium mactator
Flammâ dignior, quam flammeo;
Arâ rectâ, rebellium Asylò.

Docuit Tyrannum tutius imperare rixantibus,
Et Hebræos perdere per Hebræos,
Nam Respublica navigium est:
Integrum natat, divisum mergitur,
Recreasti te nihilominus vindictæ spectaculo,
Ipsam quippè Mundi raptorem Alexandrum,
Herculis scyphus statim necavit.

O lethum milite indignum!

Animam meto, non sanguine purpuream, vomere.

Immò sic mori debuit bibosus victor,
Bacchi & Herculis Æmulus;

Nam utrumque adversarium expertus,

In Herculis cratere à Baccho jugulatur,

Puto Clytus aliquis in illo scypho latebat,

O philothesium craterem, stellis donandum!

Probavit se ille scyphus Herculeum, Tyranni cæde,

Hujus igitur magnitudo in exiguum contracta cinerem
Vestra locum fecit libertati.

Nam, ne Danielis varicinio derogaretur,

Servi quatuor in totidem frustra imperium lacerantur tra-
Adeò Terrarum Orbis (hendo,

Magno pusillus, pusillus magnus est visus.

Heu! Tanti ne fuerat ignota bella scrutari,

Ignorante victore cui vinceret?

At ecce novam lacrymarum scatebram:

Prolemæus Lagis successor,

Post brevem libertatem molestius vobis jugum impexit.

Nil purpura voracius:

Hic purpuratus, post Ægyptum Syriam cupit.

Religionis imitamento sacrificium prætendens,

Templum diripit.

Deerathoc etiam miseris, Regum pietatem timere;

Ad Aram eandem

Populus pro latrone vovet, latro populum devovet.

O pertinax Hebræorum munificencia!

Senudant, ut Templum ornent, toties nudandum.

H s .

Quid

Quid erat aliud Sionius collis, quam Barbarorum fodina?
 At ne avarus prædo videretur,
 Si Hebræorum Gazas, non ipsos taperet;
 Centena civium millia catenis oneravit,
 Itaque totum Ægypti ferrum, Judæi;
 Totum Judææ aurum, Ægyptii secum tulere,
 Sed tristitia lætis rursum mutata,
 Vacavit aliquando Africa monstribus?
 Ptolemæo Lagidi Ptolemæus Philadelphus succedit,
 Rudi eruditus, ideoque benignior,
 Cujus beneficia proximus hic lapis servat.

JESUS
 SIRACIDES.
 MEMORIÆ.

Æternitati.

Ptolemæus Philadelphus,
 Suasore Phalerio Demetrio,
 Alexandrinam bibliothecam unico libro cumularurus,
 Mosis volumen, scitosque voluminis interpretes,
 A Pontifice Maximo Eleazaro precatur,
 Ut imperret, captivos donat:
 Et Hebræus liber, liberos fecit Hebræos,
 Quantum Phalereo debeat Ecclesia, vides,
 Tot habuit statuas, quot annus dies:
 Tot meruit, quot æternitas annos.
 Immò attoniti liberti, spirantes Phalerei statuæ fuerunt,
 Hujus officii ingens miraculum vidit Pharos:
 Duos & septuaginta interpretes,
 In Erythræo litore domunculis discretos,
 Patrium Bibliorum idioma, græcè vertere;
 Tantâ ingeniorum conspiratione,
 Ut ne de syllaba discordes reperti sint,
 Dixeris, aut tot manibus unum præfuisse caput;
 Aut tot capita una scripsisse manu,
 Unilingues fuere, quia unicordes.
 Pretiosorem unionem nusquam viderat illud mare,
 Unionum ferax.

Nov

Nova res, & miraculo similis,
 Inter Hebræos concordia, inter Græcos veritas.
 Nimirum, aderat inter Interpretes Jesus,
 Cujus nomine veritas sibi constat;
 Quæ semper eadem, atque una,
 Hoc tuus testatur Ecclesiastici liber,
 Qui unus omnibus consonat, & omnia dicit.
 Ex uno interprete omnes discite,
 O docta capita, sua scriptili papyro,
 Qua Pharîi Reges coronantur, laureanda;
 Nec improvide librum edidere,
 Ubi turrita Phatos fidum nautis lumen ostendit.
 Nam per fallaces Rabinorum Sytes,
 Errore vario jactata ingenia,
 Voluminis hujus lampas in rectam ducit;
 Et gentilitati naufragæ præluet.
 Huc proram obverte, & anchoram fige.

ELIUD

ACHIMI FILIUS.
 ELEAZAR ELIUDI FILIUS.
 CONSOLATORIA.

Detentimo urgentur Sæculo sanctissimi Heros
 Eliud & Eleazar.
 Debuit tota nequitia se proferre,
 Integra Instauratori materia
 Ad Homines festinat salus, quia scelera ad metam
 Hostes pariter & carnifices instant.
 Brevi, Martyrum Sæculum est.
 Quorum sanguis Messia præluet, Soli aurora.
 Barbarici ferri magnes Templi aurum fuit,
 Toties raptum, & rapiendum.
 Infelix Metallum: nullibi tutum, ne in Templo quidem
 Merito pallidum, quod ubique infidias paveat.
 Sacra hujus fame captus Seleucus, Heliodorum immittit:
 Qui Angelorum flagello tactus, intactas opes relinquit,
 Ac ni Onias orasset, invenerat latro pro loculis loculum.

Succo.

Succedit Antiocho felicius;
 Qui Onia Pontificatum licitantibus vendit,
 Atque ut sacra dignitas dignitatem amittat,
 Coronam ponit sub coronâ,
 Vilescente Apice quod pretio emitur.
 Tum direptam Urbem mortibus implet.
 Octingentis Civium millibus intra breve triduum caesis,
 Totidem vinculis, aut subhaestatis,
 Feralis hasta, quæ turpius vendit, quàm ferit.
 At fœdiora per Philippum & Apollonium præbet exempla,
 Qui præmissa pace bellis pejore,
 Luce facta vacantem Theatro populum contrucidant,
 Et undante sanie, naumachiam faciunt ex palæstra,
 O luctuosum ludicrum, & feræ inferiis proxima!
 Mala Ædilis Mors est, ex cædibus ludos facit,
 Neque hoc ludicro contentus Antiochus?
 Certanti cum Theatri arena peremprorum numero
 Extrita frontis Senem delegat,
 Cujus ætas scribitur, ut vulpem de illo noscas;
 Nomen siletur, ut totus pereat.
 Antichristum citra calumniam voces,
 Hic aram castissimam probroso incestans Idolo,
 Hebræorum reliquias à patrio ritu deterreret,
 Gaude Pietas. Virtutes uti nubes, collisæ fulgurant,
 Videbis nonagenarios, fœminas, infantes,
 Sacro etiam bello devotos Machabæorum Duces;
 Libertatem retinere, non sanguinem,
 Vos verò integerrimi Christi Proavi,
 Eliud, & Eleazar, in Bethlehem secedentes,
 Exilium ferre maluistis, quàm mereri.

ELEAZAR.

PROTOMARTYR. EX LEVI.

CONCIO.

Hic ille est longævus Levita.

*Qui à Senè Antiocheno porcinam mandere jussus
 Rogantes amicos ut fœcto obsequio mortem fugeret,
 Tali concione increpavit.*

Quod

Quod suadetis, amici, etiam hostis suadet.

Bona fide ad cœnam vocatis, quam Tyrannus parat.

Ego perjuris faueibus suillas dapes invadam,

Hoc ipso virulentas, quia proscripitas?

Hoc ore leges violem, quo legem doceo?

Næ, dignus sim Bruto apponi, quod mihi apponitur.

At moriat. Quid ni?

Necessarium utrique malum minatur annosus Tortor,

Solvendum semel hoc vitæ pensum;

Quod qui perendinat, Morti fœneratur, diu moriens,

Non æstimat annorum meorum pondus,

Qui morte me leviolem putat,

Nonaginta me illaqueant anni.

Hanc effugere nec possum velle, nec velim posse.

Veteranam Eleazari pietatem terga vertere?

Pulcherrimam vitæ fabulam in extremo actu corrumpere?

Sine fruge hanc frondē aravit tempus, nisi areolam, meto.

Quin si me intactum fata præterirent,

Nunc occurrerem fati, ut patriis pro legibus caderem.

In hoc nascimur, ut honestè cadamus.

Tunc dignum est mori, cum indignus es mori.

At nimis durus videor? erratis,

Scabræ cuti renacius hæere spiritus solet,

Tamen hunc moriendi metum pellit peccandi metus.

Hic ipse semimortuus confector meus constantiam docet,

Qui penè effertur, effertens me. (figere?)

Cur ferre verbera hac ætate non possim, qua ille potest in-

Tam contra senectæ mores crudelitas est, quam fortitudo.

Pudor si sit naturæ imbecillitas,

Vitio suppletur, non virtute.

At non onerat novitas meum casum.

Jam dudum in hoc sum initiatus.

Sacerdos sum: mei muneris est sanguinem fundere;

Neque semper minoribus victimis operor,

Ignavus Mystes, & de alieno tantum pius?

Tot Hostias feci, ut semel Hostia fieri discerem,

At simula; esum finge, labris illude;

Obsequii imitatione circumscribi Tyrannus potest.

Addamus & velle, quid hoc erit;

Amici simulationem suadent?

Vides

Videte, ne fictus amor sit, qui docet fingere.
 Nil simulat senectus; ne se ipsam quidem.
 Fidei colorem ostendunt cani.

At Græcus proditor simulationem senectæ tuâ dignâ putat,
 Post fidem perimens, immò per fidem. Elto.

Nobis cavendum, ne Atticæ fidei similem faciamus Hebræâ,

Religio meretrix non est: pigmenta respuit,
 Peccat non fictè, qui fictè peccat.

Ignoratis convivales amici,

Quales oculos in pectorum secreta Numen immittat,
 Constat de commentario quid sapiant impermissæ dapes,
 Hæc ruina mors incessit.

Brevi, obsequi necesse est, vivere non est necesse,
 Malo esse esca, quam tales esse escas.

Eamus Tyranne: nemo me trahet; omnes antecedam,

Mortem appara:

Bene cautum mihi est; non possum totus mori.

Virgas expedi:

Solum pulverem excutient; & hunc reparabilem,

Quare, sicca, reseca:

Vulnera ipsa vulnera:

Tanto oeciùs hoc servitutis claustrum pertumpes
 Rempublicam fulcire integer nequeo, fractus potero,
 Valetis amici, aliquando laudabitis quod timetis,

MATER MACHABÆA

MARTYR. EX LEVI.

ICON.

Muliebris hæc Statua, constantiæ imago est.

De nomine nihil certum: miracula nomen non habent.

Atqui miraculum est, constans Fœmina.

Saxeam Niobem forasse voces.

Nam filiorum septem funera prospectans, sic stetit.

Sed Niobes à Cœlo, hæc pro Cœlo dignuit.

Extincto grandævo Eleazaro,

Anus intrepida ante Antiochum sistitur.

Hoc decrat ad Hebræam gloriam,

Ut colus numeraretur inter trophæa.

Contra legiones, Filiorum manipulum ducit.
Numerum sonorum, atque concordem.

Hanc gladiatoriam familiam sanctissima Lanista erudit.

Una die spectaculorum hebdomadam præbens.

Ite, inquit, ô meum agmen,

Hoc vultu quo Fœminam videtis.

Docete, non solas Lacenas viros parere.

Mei liberi non estis, nisi liberi.

Circumstant Matrem septena illa capita.

Hydrum diceres ferri avidam.

Clarior nulla constitit Consanguineorum invidia;

De supplicio nixantur:

Nec mors timetur, sed mora

At ne perturbatè peccet Antiochus,

Ordinem tenet in scelere.

A grandiori crudelitatem auspicatur:

Ut iisdem gradibus orba fieret, quibus fuerat Mater.

Astanti Puero cibos apponit, ab Eleazaro recusatos.

Hoc sufficit, ne attingat.

Aversanti linguam præcidi jubet.

Nam prima Tyranni cautio est in linguas.

Quid agis Antioche? ex lingua calamum facis.

Cruentum hoc frustulum terram signans,

Fortiora scribet, quam loquatur.

Post linguam manus postulatus,

Citius porrigit, quam jubetur

Et hoc Tyrannicum est, manus formidare post linguas.

Cecidit sub securi secunda dextera:

Mortua illa palma, palmam rapuit:

Et secta manus cœleste iter Fratibus indicavit.

Parum fuit indicasse, nisi vestigia signaret.

Ergo etiam pedes amputanti porrigit:

Sine his citius perventurus quò tendit.

O vera Hermetis effigies, recti terminos signatura,

Sed hæc mortalitatis ludibria, propositi tenax,

Totus & sensim adversa cute deglubitur.

Mortuos non amat Tyrannus, sed morientes.

Stupet triumphalis Ephebus se extra se exivisse;

Non alio sensu, quam si dormiturus Andonem poneret.

Dictu.

Dicturus si posset,

Non est in cute mea virtus : hanc nunquam curavi,

Tene Barbare : nil habes mei nisi vaginam.

Hanc etiam amittes , ad me redituram.

At ne sic quidem mollitus, bulliente in olivo frigitur,

Si sarraginem audis,

Nescias, oleumne querulum gemat

An ipso in oleo tripudiet Martyr.

Nemo sane inter unguenta majore luxu diffluit,

O dolorem voluptatum plenissimum !

Quid enim Martyrium, nisi beneficiū malo animo factū?

Sic oleum & operam in primo Tyrannus amisit,

Succedunt ordine reliqui ;

Exemplum capiunt daturi.

Alterius oleum, alterius palæstræ ceroma est.

Singuli fraterno martyrio donantur, & suo.

Omnes antiquæ veritati linguas immolant.

Omnes in fidei specimen Deo dexteras donant.

Omnes ad Olympicam palmam sine pedibus currunt,

Omnes sarraginis oleo ad Regnum factantur.

Unâ omnes, septemplex instar lychni, Matrem circumstant,

Plus dico : omnes in ultimo spiritu loquuntur elingues,

Funduntque de sarraginis tripode oracula,

Delphicis meliora.

Mirantur Græci tam solida Hebræotum effata:

Quibus nec suos sapientes comparent, nisi numero.

Quæris num fuerit Mater?

Non plus quam hic lapis.

Suas lacrymas alienis in oculis ridet.

Spectat suos Heroas, spectata Herois,

Se ipsam in singulis miratur:

Et singulos tuetur, dum intuetur.

Afræ volucti similis, quæ alumnos obtutu format.

Sic uno die septies Mater, & Martyr ;

Post septena Filiorum funera exarsit ;

Et Planetarum numero addidit firmamentum.

R A Z I A S
EX LEVI MARTYR.

E T O P E I A.

Audi, Viator, inauditam ad libertatem viam.
 Ducente virtute, quā vitium est sequi.
 Sperabat Eupatoris Præfectus devinctam Judæam,
 Si Raziam ligaret.
 Hic ad catenas quaesitus, confugit ad suum gladium,
 Sed non egit pro voto.
 Angustiore aperto vulnere,
 Quàm quo ingredi tota Mars posset,
 Hoc more Mors est, cita invitis, sera optantibus.
 Ego instante Cohorte, ignavum objurgans ferrum,
 De muro sese permisit.
 Non est hoc ire, sed præcipitate ad libertatem,
 At elisis retrò cervicibus, ne sic quidem moritur,
 Puduit animam à tergo exire:
 Vel tantæ animæ nullus exitus satis patuit.
 Trajicit se per frequentiam fractus & integer:
 Saxumque pro concione insistens suggestui simile,
 Trepidus Cives ad libertatem hortatur,
 Ac ne verbis desit pondus,
 Sua ipse viscera de vulnere pensilia dissipat:
 Et plenâ manu supra populum spargit.
 O vivacem fortitudinis naturam, quæ suis de vitalibus ludit,
 Scrutatur secunda dextera penetrales animæ sedes.
 Tot alte integumentis demersa pectoris sacraria,
 Quæ nemo spectat impunè, manu ducit, & vulgat
 Vivis pectoribus calentes exuvias prædatus,
 Laceratur qui lacerat, vulnus patitur qui facit:
 Et palpitantia viscera, ut non sua, frangit, ut sua donat.
 Capite, inquit, Cives, Hæc mea libertatis trophæa sunt.
 Hic animus ligari non vult; ne fibris quidem.
 Vita nodos & ligamenta projicio.
 Quæ rostra veniore declamantis facundiâ personuerunt?
 I Non

Non hæc Suadæ medulla est, sed metallarum suada,
 Superavit actæi Senis vota :
 Ille loquentium pectus de tima introspicere optavit,
 Hic, apertus Orator,
 Non tam vocem quam vocis organa ostendit:
 Simulq; ad Auditores verba mittit, & viscera.
 O felicem Populum, Argure libertatis Razia!
 Qui suam erexta, sacrifica manu tractata, consuleat
 Omnia libera, & secuta pronunciat.
 Actum est de tua tyrannide Antioche:
 Horum hominum ingenuitatem non coges,
 Quid enim? Portas objicies?
 Libertatis clavim manu tenent, pugionem,
 Muros? Ad libertatem murus est gradus,
 Catenas? Difficilius est sua intestina proscindere.
 Jugum; Hæ cervices frangi possunt, non flecti.
 Inediam? Possunt sine visceribus vivere
 Viscera ipsa exiges? Ultrò ejaculantur
 Puto etiam suos nervos arcubus sufficient, ut feriant.
 Ah quid Amore libertatis ingeniosus, ac sævius,
 Titiano immitior vulture, suum scalpit pectus.
 Vis amorem pingere?
 Raziam in laxo pingere, sua viscera dividentem?
 Eviscerati Amoris symbolum est.
 Errant qui patriæ Patrem vocant hunc Severa
 Magnam Matrem verius dixerint:
 Nam late fuis visceribus Cives amplexus,
 Omnes suos liberos fecit.
 Utinam imperilia hæc frustra Civibus inânsi possent:
 Nullum verius fortitudinis semen est jactum.
 Voluit igitur post declamationem mori,
 Ut integrum animum semianimi Populo legaret.
 Atqui, tardante Atropo,
 Vitæ suæ filium ipse præcidit.
 Et nullas Fato gratias debuit, sed sibi.

MATATHIAS
 EX LEVI

NEME.

NEMESIS.

O Cœlitum strenuissima Nemesis,
Empyrii Numinis & anxie Necessitatis Filia:
Dic quales aculeos Evitarum patientiæ suffixeris,
Ut Martyria Matte mutarent.

Scio: Post enormem Sanctorum stragem,
Solitudine in Civitatem ingressâ, in solitudinera fugerant
Cives.

Quâ nulla infelicibus felicior patria.
Tu de cœlesti prætorio delapsa Virgo;
Pontificem Mathathiam in cinere jacentem sic accendisti.

Quid agis cinerarie Senex?

*Hoc cinere zelum suppressis, qui aternus est focus
Sacerdoti commissus?*

Occidi cupis, cum liceat occidere?

O ingloriam fortitudinem, qua pati tantum potest:

Ergo ut vivat Religio sanguinem totum dabis?

Hoc in se peribit exanguis,

Cape in armatos arma.

Miseri fiant, qui miseros faciunt.

Sentiant hostes adhuc te virum.

His monitis perpunctus Mathathias.

Sine Populo Princeps, Pontifex sine Templo,

Se, Flios, familiam.

In sacram militiam contra Tyrannos conscribit.

Tu interim divina Nemesis,

Pro belli signo, bellum dedisti.

Commisissis alto in æthere flammeorum equitum cohortibus,

Aureis inter se armis dimicantium.

In dubio victoriæ auspicio: quid enim auro inexpugnabile?

Horruit tua consilia Tyranni Prætor Apelles

Versusque ad crudelitatis alterum genus, clementiam;

Blanda spe Mathathiam Idolis conciliare tentat, non minis,

Sed nihil sperat, qui nihil timet.

Hic non Deum deserit modo,

Sed desertorem Judæum, Idolis adolentem,

Ipsâ in arâ jugulat:

Oppressurum quos impunè aluerat ignes.

Tum ferrum in prætoris pectus intendit, cujus oculos spre-

verat.

I 2

Ut

Ut peccandi author, cum peccat, ministro plecteretur,
O meritas vices!

Sacerdos Judici carnifex; Judex Sacerdoti fit reus,
Nescio ad quem pertineant hæ victimæ,
Sane Deo cadunt, à Dæmonerapiuntur.

Rediit ex his vulneribus in Religionis venas sanguis,
Respirant Judæi ipso flatu, quem Prætor exhalavit,
O quantulis ex rebus quanta pendent!

Calamitas & beatitudo, sola pugionis acie distabant,
Successu animosior Pontifex,
Ad Dei partes Populum vocat,

Vox classicum fuit, vexillum pugio,
Egisti sub ea signa Assidæorum academiam,
Fortissimum genus, quia Sanctissimum.

Græci, ex leonibus vulpes, ad patrias artes confugiunt,
Aderant septimæ lucis sacra otia:

Tum feriatum Hebræorum Martem laceffunt Barbari,
Heu misera ignorantia conditio?

Judæorum plerique ignavi, quia ignari,
Sabbati quam sui tutelâ religiosiores,
Cædi malunt quam cedere.

Tu intrepidâ intempestivæ pietatis morâ,
Surge, inquis, *Mathathia: Sabbatum Marti consecra.*
Quietis dies est, non inertia.

Nec ulla dulcior quies, quam sub palmâ,
Ipsa Impiorum cades

Festum diem faceret, nisi esset.

Beasti ergo te horribili spectaculo indignabunda Virago:
Fregisti properante curru Græcorum cumulos,
Manente magnis in vulneribus orbitâ.

Ex eodem cruento gramine
Equis pabula, crinibus gramineam exhibuisti,
Ac ne lætitiæ funalia deessent,

Templa cum Mystis, Idola cum Idololatriis incendi jubes:
Nec citius jubes, quam incenduntur.

Quicquid irreligiosum erexerat Græcia,
Ne adoretur, aduritur.

Tu inter illa incendia dirum subridens,
Frægere, inquis, Antioche, promerita hac luce.

Potes jam vero cognomento illustris fieri.
 Sic Barbarum jugum excutit Mathathias,
 In cuius unam domum, Judææ virtus translata.
 Tum fatali bello confecto, fato conficitur,
 Palmas numeraturus, quas præmiserat.
 Tu ad Cælum conversa, & mucronem lambens:
Io, inquis, Superi.
Nihil unquam dulcius bibi.

JUDAS MACHABÆVS MATHATHIÆ FILIUS.

TROPHÆA.

Parcite tantisper undis lassati Remiges,
 Ne venerabile hoc littus illaudatum recedat.
 Insignis ille Obeliscus, Modinæo solo apicem imponit,
 Machabæorum cunis & sepulcris beato.
 Ingentes illæ columnæ armis graves
 Cælo ingerunt quicquid formidaverat tellus.
 Inter hæc Trophæa Judæ Mausolæum surgit.
 Qui sacro & militari ministerio bis Princeps,
 Majora, quam geri possint, gessit.
 Dignum corpore Animum res gestæ docent:
 Dignum Animo corpus, Gigantea monstrat lorica.
 Huic pro patriâ lege contra Barbaros accincto
 Universa militavit Natura.
 Angeli armis, Aër spectris, Somnus prælagiis.
 Mortuos etiam sortitus Auxiliarios,
 Ab Ozia animatur, armatur ab Jeremia.
 Deus ipse tanto Imperatori centuriatus,
 Fulmineâ manu Fecialem se præstitit.
 Ut crederes Deum pugnare, Judam imperare.
 Quin ab ipso sterere Hostes;
 Nam fulguranti Judæ obtutu dementantes,

Cæco ludo inter se mortes divisere.
 Hoc fuit Judææ pugnatæ, funebres ludos facere,
 Clauit Virtus trium Tyrannorum periculo,
 Epiphani, Eupatoli, Demetrii ;
 Quorum primum solo nomine exterruit ;
 Alterum pugnando exanimavit ; Tertium agitavit extinctus,
 Nicanorem trium Regum Prætozem, ter insurgentem,
 Primo congressu nudavit, secundo fugavit, tertio occidit
 Ab Apollonio sanguinem exegit ;
 Cujus gladium Sanctorum ex de impium, impiorum ex de
 expiavit.
 Scenam, Prolemæum, Gorgiam,
 Syro, Græco, Assano exercitu circumvallatos,
 Dum ad spolia convolant, spoliavit.
 Timotheum & Bacchidem, blanditiis quâ minis ferocioribus ;
 Menelaum & Alcimum, Mitra & Galea male usos ;
 Ne semel perirent, sapius fugavit.
 Idumæis palmas eripuit ; Arabibus oleas concessit ;
 Fulminis mote in oblectantia se exercentis,
 Octoginta millia sub Lyfia,
 Centum quindecim millia sub Antiocho,
 Centum viginti millia sub Timotheo,
 Exigua manu, Ogygiâ strage dispersit,
 Sic, numero impar, successo major, causa melior,
 Bella omnia lugendo concepit, ludendo confecit,
 Victonarum loca si quæris ; Judæam Urbem discurre,
 Rebelles Galaaditarum Urbes currente incendio deletæ,
 Posteris instar perpetua flamma viam signantis.
 Idolo omnia immolata ; immolatores omnes mactati,
 Ut Damonum opprobria nunciarent Inferis,
 Gazaræ præsidium Jerosolymis æmulum,
 Viginti non amplius commilitonibus patefactum,
 Ferox Maspha contrucitatis maribus evirata,
 Altissima Casphis, ideoq; ventosæ linguæ,
 Civium sanguine stagnum auxit, eâ die non stagnum ;
 Carnion situ, Ephron civibus vallata,
 Didicere, impietatem, nec manibus, nec manibus tutam,
 Joppitarum, Jamnitarumq; malefida navalia succendit,
 Fecitq; e portu Pharum, suismet navibus metuendam,
 Jerusalem septies defensam, quater triumphator ingressus ;
 Super

Superstitione, ac sanguine pollutam Dei Domum,
Novis natalibus dedicavit.

Æternæq; lætitiæ imagine,

Tabernaculorum festam diem quotannis reverti iussit
Fortius nihil agere poterat: debebat & fortiter pati.

Itaq; Urbe donato imperio, quod in solitudine invenerat;

Hebræo cultu, Græca pace, Romanâ societate

Partiæ feliciter arrogatâ;

Domesticis malis, ut victores solent, extinguitur,

Ex illo tantum sanguine constitit hominem fuisse.

Hunc igitur dignissimo omnium loco,

Sua inter Trophæa, mœstissimi Fratres composuere:

Erectâ ingenti Pyramide, virtutum metâ;

Situ & mole Nautis conspicuâ;

Ut votis assuescens Judas, Æquora placaret post terras.

JONATHAS JUDÆ FRATER.

POLITICON.

In Juda quid divinum robur;

In Jonatha quid humana prudentia posito

Viator disce,

Parando Regno plus virium; servando plus solertiæ requi-
ritur.

Regnabat Asiam interfector Antiochi Demetrius.

Asiam repetebat interfecti filius Alexander.

Inter Asiæ Procos meritoria prostabat Judæa.

At qui se gesserit Jonathas, dicam.

Audiant Principes majoribus interclusi,

Urbanis tunc dissidiis agitabatur Jonathas;

Nam Juda cæso, ad victorem Bacchidem vulgus defecerat:

Et alterius Fratris cruorem sparserant Jambrenses.

Aded Leoni mortuo insultant lepores.

Itaq; in Urbe Urbes erant; & uullum caput quia multiplex.

Utrisq; imminabat jam victor Jonathas:

Jambrensis lanceas inter lanceas,

Bacchidibus tumulos inter thalamos intulerat:

I +

Ue

Ut pari somno, accubantes & cubantes, occumberent,
Hic igitur externas rixas odoratus, civiles statim com-
posuit:

Et fraternæ ultioni præposuit pacem.

Actum enim de Imperij salute cum intestina solvuntur,
Rebus domi compositis utrique externo videri utilis cæpit
Exiguo quippe momento victoriæ lances inclinantur,

Quid eligeret Jonathas?

Inter Geminum Martem neutri accedere intutum.

Utriusq; alia super te curret, nisi Judas.

Aut unum perditurus es, aut à duobus perdendus.

Ergo æstimatis hinc illinc viribus, fortiori plaudens,

Iungitur Demetrio Jonathas contra Alexandrum.

Solertè. E factionibus urgenda semper infirmior.

Ni à Brutis doceri puder, canes docent:

Qui rixantibus superveniunt, macilentiozem allatrant.

Sed in fœderis pretium milites petit, obsides repetit,

Quos cum Sionis Arce tenebant Græci.

Hoc statim satage, ut Mars finitimus tibi sit frugi.

Inter aliena negòcia, tuum matura,

In turbido nasâ mittitur,

Post paulum, fortuna bellicas sortes versante,

Jam fortior Alexander præmiis sollicitat Jonathan,

Pontificatu, coronâ, Purpurâ.

Iungitur Alexandro Jonathas contra Demetrium.

Qui primum tantum classicum audit:

Nam velocior, ut fugeret, à tergo vitam reliquit.

Levem credideris Jonathanæ fidem? non fuit.

Norat Demetrianum ingenium, injurium, & perjurium:

In pugna Comes, in pace hostis, expectabatur,

Fœdus ferierat, ut fœderatum feriret.

Solvit quippe felicitas necessitudinem, quam necessitas
stringit.

At rursum murata scena.

Demetrii Filius, Ptolemæi Soceri armis præpollens,

Alexandrum interpellat.

Iungitur Demetrio Jonathas contra Alexandrum.

Quem fugacem Arabicus gladius invenit.

Non fuerat melior Alexander, sed utilior.

Pelagii

Pelafgi omnes.

Judæis fidem non seruasset, qui oderat Judæam fidem.
Capiendus ergo fuit, ne caperet.

Nec interim paruo læro:

Nam vel annuente, vel non renuente Demetrio,
Hebræam immunitatem, & Judææ fines assequitur.
Hierosolymæ arcem vindicat, minax munimentum,
Quod urbis jugo impositum, Urbi jugum imponebat,
In æstuario non dormiendum.

Neq; hic stetere vices.

Patrios ulturus cineres Puer Antiochus,
Augustioribus præmiis Jonathan demererur.
Iungitur Antiocho Ionathas contra Demetrium.

Quo statim fugato, securitati consulens,
Urbem muris præcingit.

Hoc agendum cum malæ fidei muneratore.

Beneficium cape, cave à benefico:

Ut suum inquit munus timeat, si reposcit.

Poterat huic fortunæ acquiescere,

Si quiescere possit fortuna,

Tryphon Antiochi Præfectus,

Regi dulcedine captus quod Antiocho acquisierat.

Asianæ libertatis spe Jonathan mulcet.

Iungitur Tryphoni Ionathas contra Antiochum,

Sic callidus Heros, cum Græcis græcissans,

Inter præsentem Hostem, & futurum:

Altero alterum trudens,

Aliquid semper ex utroq; libavit.

Sed heu cæcam Politicorum sapientiam!

Nemo omnibus horis sapit; ne Jonathan quidem:

Quem Pelasga scilicet fide recepit Tryphon:

Receptum, vinculis suo fœdere strictioribus, occupat:

Occupatum cum Filiis immolat:

Et alterius oculos, alterius cæde funestat.

Inclytus tamen Heros, nec Juda minor.

Nam si utrumq; conferas, dices.

Deum pro Juda militasse, Jonathan pro Deo,

Extinctum flevit Populi,

Magis ipsi defendi.

ELEAZAR
JONATHÆ FRATER,
EMBLEMA.

Eleazari tumulo insculptus Elephas,
 Magnanimæ mortis emblema est.
 Sic perit, ut tumulatur.

Hæres paternæ perfidiæ Antiochus Eupator,
 Asiam moverat contra Judæam :
 Ne homines tantum, sed Elephantos conscripfit :
 Bellum non ratus, nisi Belluæ pugnarent.
 Incedunt ordine horribilo mortis bajula monstra,
 Premente humeros machina, vitis pressa,
 Ut arcem arci impositam putes, ferream carneæ.
 Tubam & telum deformibus exerunt buccis,
 Totaq; Judæorum jacula barritu provocant, cute refellunt,
 Nec feræ tantum, sed ferarum sarcina militat.
 Nam barbari plus triginta, singulorum tergo impositi,
 Suorum ictuum securi spectatores,
 Funera laudant quæ faciunt,
 Tot bestias una gestat, neq; dixeris ultra major,
 Quæ gestat, an quæ gestatur.
 Sanè ab Hominibus Bestiæ sævire discunt,
 Quippe acuendo furori illarum oculos miles inebriat.
 Proposito uvæ sanguine, humanum imitante
 Nova res, purpureo incitari Elephantos, non albo.
 Sed fortasse sanguinem sitire a suo Tyranno didicerant,
 Una præ cæteris, mole ornatuq; superior,
 Regalibus exuviis loricata,
 Regem restabatur infestorem.
 Hanc Eleazar virtuti suæ scopum destinat,
 Sic eunt humana : in conspicua collimatur.
 Ergo per obstantes cohortes viam rimatus :
 Hinc inde ferream caputem segetem ferro demetens
 Per hominum vulnera ad Bestiam venit,
 Quam tamen invenit telis imperviam ;
 Nam genuinæ soliditati, squamosæ accesserant bractæ

Aima-

Armatum scopulum, aut mobile armamentarium dixisses.

Sed habent etiam maxima quâ perentur,

Succedit stylo distincto Eleazar,

Caraphraetæ pecudis incivem uterum suffossurus:

Ut uno lapsu duo caderent,

Tyrannus de mole: ipse sub mole; uterque sua morte;

Nam sæculi fatum est,

Bonos opprimi, malos ruere.

Procumbit furtivo ictu eviscerata Martis fera:

Evertitur prono armo ferrata turris;

Cui pusillus pugio fulmen fuit,

Sparguntur humi præsidentes Barbari:

Victor superincidentis Bestiæ ruina teritur.

O qualis Machabæorum libertas!

Malunt sub Bellua frangi, quam vivere sub Tyranno!

Sed heu frustrata virtus!

In Elephanto Antiochi arma erant, non Antiochus,

Loricam telis objecerat pectore vacuam.

Hi mores Tyrannorum:

Arma gestant, non animum;

Timent non timentur.

Ergo Eleazar Antiochum perit, sed pro Antiocho perit
Bestia:

Pro simili similis, immò idem.

Uterque fera? uterque duplici corde, & excors.

Sed Elephas inter Bruta Rex est, ille inter leges Brutum,

Gaude felicissimo isto errore magnanime Martyr.

De Elephanto, non Tyrannum, sed Tyrannidem dejecisti,

Habes quod optas:

Sentis ex trophæi pondere victoriæ magnitudinem.

Novo ritu triumphaturus.

Nam cæteri Elephanto vehuntur, tu ipsum vehis,

Non potes vulgari funere involvi Sanctissime confector.

Mortem inter optima invenisti,

Ornant te insignia, quæ te onerant:

Et extinctus Regem spolias.

Nec tumulum cura; Elephanto tegetis pro mausolæo.

Neq; incidendo emblematis petenda procul segmenta.

Debellatus Elephas ebur ministrat,

SIMON

S I M O N,
ELEAZARI FRATER.
D I P L O M A.

Bonum factum.

Anno Græca Tyrannidis CLXXVII. Mense IX.

Non immemor Senatus Populusque Judæus,
Quantum Simoni, Machabæi divinis virtutibus debeat,
Prudentiæ :

Quæ Parentis optimi judicio, cunctis mortalibus antefere-
endus.

Fortissimis Fratribus perpetuum Consul assedit,
Pietati :

Quâ paterna germanaq; busta,
Fœderificis molibus includit.

Charitati :

Quâ nutantem fraterno casu Principatum in se recepit:
Domesticis licet exemplis monitus quanti purpura staret.

Religioni :

Quâ supremo Pontificis fastigio impositus,
Profanos cum Templo animos depuravit,

Strenuitati :

Quâ sacra militiæ nuncupatus.

Septem Tyrannorum conatus, aut elusit, aut elisit.

Felicitati :

Quâ Hierosolymitanam Acropolim potitus,
Pacem Hebræis insuetam exhibuit.

Munificentia :

Quâ Rempubicam ære & sanguine inanissimam com-
plexus.

Suo auro publicum ferrum conflavit.

Providentiæ :

Quam rem agrariam maritimamque turribus Portubusq;
communiit,

Ut tellus & unda tuto sulcarentur,

Majestati :

Quâ, vultu, habituque corporis Semideo similis.

Athe-

Athenobium Tyranni emissarium attonuit,

Vigilantiæ :

Quâ Quiritum societate opportunè procuratâ,
Ab Romanâ Aquilâ auxiliare fulmen obtinuit :

Denique Fortitudini : (ceptus,

Qua ingratiſſimi Generi proditione epulo receptus, & de-
ſuum, duorumq; liberûm, fidelem sanguinem dedit ;

Ob ea promerita ;

Atque ut Virtutum tantarum notæ

Æmulationi ac ſolamini extarent ;

Hoc monumentum,

Honorarias in tabulas immortalibus literis referri,

Easque Gazophylacij Templiq; frontibus affigi

Decrevit.

JOHANNES HIRCANVS SIMONIS FILIUS.

EPILOGVS.

Requiesce parumper, Viator.

Antiquioris Testamenti volumen ad calcem devenit,

Cum Orbe nata Orbis Historia,

In Johannis præconio ſiſtitur ;

A præcurſore Joanne redordientia.

Idem nomen, Synagogæ Hesperus, & Eccleſiæ Phosphor^{us} ;

Priori libro exodium, poſteriori exordium præbet ;

Et paginam utramque compaginat.

Conſonant enim ſibi divina : extrema primis respondent.

Æternus igitur Scriptor,

Pro exacti operis colophone

Memoratorum Principum virtutes in Joanne collegit,

Ut omnes in uno ligentur, & legantur Principes,

Ac ne brevitæ Epilogo deſit,

Triginta annorum geſta, verbis tribus complectitur.

Quid enim de Joanne Hircano narrat ?

Sicarios perdiditſe, ſtrenuè bellatſe, muros reſeciſſe.

Totum elogium, trilogio expeditur.

Plura memorare poſteritas geſtiet. (dimiſit.

Quod Sororium patricidam, ne matricida fieret, impune

Septia

Septimum Antiochum pace, tertium Demetrium bello,
Hircanorum superbia, Idumæorum impietate repressa,
Ex iis nomen; ex istis palmas reportavit.

Hæc, vel inter pensa canuntur.

At cœlestis Encomiastes, laudes dum supprimit, exprimit.

Satis ergo fastigiis ad Ioannis gloriam accedit,

Quod ipse post omnes, post ipsum nemo laudatur.

Eximius planè Princeps.

Qui humanis actis, & divino commentario, metam ponit,

Nam pneumaticus calamus in ultima hac cæra hæsit.

Quis neget magnæ molis fuisse Joannis Elogium;

Dei manum lassavit.

Hoc nempè exarato, respiravit divinus Spiritus,

Et feriatum calamum posuit.

Hic tu quoq; respira.

Difficile est vera scribere, difficilius audire.

